

Bəsti Bərdəli

Gül əsər

Təcnis

Atam mənə ad qoymuşdu Gülsər,
Diləyirdi gülə ağıl, gülə sər.
Dedim ata, gül üşüyər, gül əsər,
Dedi qızım, al yaylıqı, gülə sər.

Bağrım yandı, yenə atdı, oxu yar,
Oxu dərtli, oxu yarsız, oxu yar.
Bülbül ahu fəğan edər, oxuyar,
Külək bağda, haray salar, gül əsər.

Mən atmaram hədəfimə, oxu yan,
Nadan atar, oxu əyri, oxu yan.
Bərdəlini, sevən, duyan, oxuyan,
Alın sizə, bir şah əsər, gül əsər.

Dərdimin

Təcnis

Mənim üçün qönçə gülü o yarım,
Bir dərmədi, beş dərmədi, dərdi min.
Bütöv ömrü kəsər edər o, yarım,
Üz verdikcə dərd eləyər, dərdi min.

Həsrətdən rəngim olub sarı gəl,
Ey təbibim, gəl yaramı sarı gəl.
Zəhm olma üzün mənə, sarı gəl,
Çərəsi ol, bu sağalmaz dərdimin.

Aşiq olan nə istər ki, bir, dənə?
Bir dəliyə bir cöl gərək, bir də nə?
Sevənə bax, sevəni yox birdənə,
Gözün yolda, ruhu xəstə, dərdi min.

Göz ağlayar, yaş süzülər, üzə nə,
Vəsilə ol, qəm içində üzənə.
Bel bağlama ürəyini üzənə,
Qoyma çıxa dərt başına, dərdi min.

ÜRƏYİM

Hər gələn sabahım dünən əlində,
Qalmışam bu dərdin eh, mən əlində.
Çırpınır, döyünür düşmənlər əlində,
Qoyub gəldiyimiz dağıt ürəyim.

Gördüyü ən gözəl yuxu silinib,
Hədəfi silinib, oxu silinib.
Hələ nəğməsinin çoxu silinib,
Hələ yazılmayıb, ağdı ürəyim.

Qor idi, köz idi, indi o küldü,
Titrədi, uçundu, əsdi, söküldü.
Ələndi, əridi, axdı, töküldü,
Sənin ürəyinə, yağdı ürəyim.

Göz yaşı durnanın gölü kimidi,
Oylağı Məcnunun çöli kimidi.
Bax, mənim sinəmdə ölü kimidi,
Bax, sənin sinəndə sağdı ürəyim.

Uyudu döngədə, dalanda, tində,
Beləsi tapılar milyonda, mində
At sənin ürəyin bişsin içində,
Eşqinlə qaynıyan yağdı ürəyim.

Tanrım nə gözəldi yazı dünyanın

Tanrım nə gözəldi, yazı dünyanı.
Güləm təbiətin öz nəfəsində,
Arzular oyanır söz nəfəsində.
Qaya da çiçəkdə yaz nəfəsində.
Baharda başlayır nazı dünyanın,

Tanrım nə gözəldi yazı dünyanın.
Nəğmələr yaradır, hava çaldırır
Quruca torpağa nəfəs aldırır.
Cücərən zərif ot daşı qaldırır
Budur şah nəğməsi, sözü dünyanın..

Tanrım nə gözəldi, yazı dünyanın.
Ələnlər çəmənə yağışı hərdən.,
Budaqdan asılan damcılar zərdən.
Qırmızı, ağ, sarı, göy çiçəklərdən,
Gülür üzümüzə gözü dünyanın..

Tanrım nə gözəldi, yazı dünyanın.
Yoxuşda şalalə mələməyi var
Çiçək yağışını ələməyi var.
Şairi duyğuya bələməyi var.
Qərq olur özündə özü dünyanın..

Tanrım nə gözəldi, yazı dünyanın.
Zülümü, dozumla yonan Bəstiyəm
Bir eşqin qışında donan Bəstiyəm.
Sənət zirvəsinə qonan Bəstiyəm.
Söykənib üzümə üzü dünyanın...
Tanrım nə gözəldi, yazı, dünyanın.

Mən qonmuşam budağına dünyanın

Nə qayğısız vaxt varımış İlahi,
Qayıdram o çağına dünyanın.
Səda gəlir qulağıma Murovdan,
Atlıram qucağına dünyanın.

Höküm verən günahkarın yanında,
Əl isinməz buzun, qarın yanında.
Qısılsı adamların yanında,
Qısılmışam bucağına dünyanın.

Bu əyyamda, indi, çarı görəndə,
Zirvələrdə axsaq sarı görəndə,
Alışmışam məzlumları görəndə,
Qalanmışam ocağına dünyanın.

Qələm iti, məmur nadan, qapı dar,
Ədalətin fəryadına hakim kar.
Baş əydirdi igidimə zülümkar,
Necə dözümlü bu dağına dünyanın.

Hər cətinin əlacıdır, xeyir ki,
Bəsti də var, nə qədər var şeir ki.
Bu şairin nəğmələri deyir ki,
Mən qonmuşam budağına dünyanın.

Qıymaram

Tikan olub ürəyimə batasan,
Təbib gələ çıxarmağa qıymaram.
Zülüm versə mənə sənin həsrətin,
İnan, bezi bu həsrətdən doymaram.

Üzülərsə əlim sənin əlindən,
Ayrılığın saçlarıma salar dən.
Keçirməsən günlərini mənə, sən,
Bu həyatın varlığını duymaram.

Həqiqətin vurğunuyam əzəldən,
Xoşum yoxdu yalan sözlü gözəldən.
Çərxi fələk salsə məni tez əldən,
Özğələrin milyonuna uymaram.

Dolanaram qərrib, qərrib ölkədə,
İnsaf elə, qoyma məni kölgədə.
Ürəyimi itirərəm bəlkə də,
Təkcə səni itirməyə qıymaram.

Sənin acığına yaşıyıram mən
Arzusunu, ümidi talanam, talan,
Yaşıyıram yalan, gəzirəm yalan.
Ay acıq eyləyib uzaqda qalan,

Sənin acığına yaşıyıram mən

Hicrana qəbiri göstərmək üçün,
Dözümlü, səbiri göstərmək üçün,
Yaşıya bilməzdim bəlkə bircə gün,
Sənin acığına yaşıyıram mən.

Bəstiyəm, dərdlərim axmazdı, göldü,
Eşqimin oylağı səhradı, çöldü.
Ölərəm, deyərsən mənimçün öldü,
Sənin acığına yaşıyıram mən.

Gətirməz

Mənim duyğularım günəşin zəri,
Mənim nəğmələrim sularda pəri.
Mənim məhəbbətim bir ocaq yeri
Külü də sovrulub dilək bitirməz.

Günahkar olaram dünyadan bezsəm,
Sabaha çıxaram gecəyə dözsəm.
Sirdaşım olmağa birini gəzsəm,
Gələr sinəsi boş ürək gətirməz.

Söz mənim ruhumun nəğmə dilləri,
Ümidlə gözlədim uzaq illəri.

Sənin həsrətinin soyuq əlləri,
Mənim baharıma çiçək gətirməz.

Gəl

Fikrim qovğalarda, uzaq, yaxında,
Ülvi arzularım pas atıb qında.
Bu şıltaq qəlbimin qasırğasında,
Batarsan, üzməyi bilirsənsə gəl.

Güclü axtarmasın gücü qolunda,
Gülün də eşqi var, yazı kolun da.
Düşəndə borana dostun yolunda,
Cətinə dözməyi bilirsənsə gəl.

Ən uca zirvələr bürünür çənə,
Bəstiyəm deyirəm mən dönə, dönə.
Təbiət qoynunda yer verib sənə,
Ürəkdə gəzməyi bilirsənsə gəl.

Vaxtın içində

Sən harda görmüşdün belə sevgini
Qol ata bilmədin, axdın içində.
Mən də ümid edib naşı qəvvəsə,
Çox şey itirmişəm, vaxtın içində.

Bitmir ki, gecəsi sökülə danım
Bir sual göndərir hər ötən anım.
Niyə olmamışam birinci xanım?!
Elə oturduğum, taxtın içində.

Alver eləmişəm, torpaq satmışam
Birdə baxıram ki, itib batmışam.
Sən demə başımı qoyub yatmışam,
Şansıma qurt düşüb, baxtın içində.

Daha eyibinin örtmə üstünü,
Yağışa, düşməyə göstər qəstini.
Yurdu talan olan, şair Bəstini
Bir ucuz söhbətin, yıxdın içində.

Olur

Əlinə, dilinə sahib olmayan
Elin nifrətiylə o edam olur.
Sözünü mərdanə deyə bilməyən,
Nə kişi sayılır, nə adam olur.

Belə filankəslər, filan adamlar,
Nə çoxdu zəhərli ilan adamlar.
Dünyanın dərdinə qalan adamlar,
Gündüz günəş olur, gecə şam olur.

Diz çökməz aqillər zərin önündə
Xeyir əylməsin şərin önündə.
Hünərin, qeyrətin, ərini önündə
Şir də aciz olur, şir də ram olur.

Özgə yalağında yalanmayanda,
Zatsız, köksüzə calanmayanda.
Nəfsinin önündə talanmayanda,
Belə adamlara ehtiram olur.

Başını qoruyub, güdüb gəzənlər,
Eşitsin haramı, udub gəzənlər.
Rusun ətəyindən tutub gəzənlər,
Allaha, imana, dinə, xam olur.

